

Ewa Niesiołowska

Osjaków, pow. Wieluń

Informator Archeologiczny : badania 3, 18-19

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OSJAKÓW, pow. Wieluń

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Ewa Niesiołowska.
Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań. Stanowisko piaskowe z okresu mezolitu i neolitu.

Stanowisko znajduje się na wysokim, swydmionym tarasie, na prawym brzegu Warty, na północ od miejscowości Osjaków.

Tegoroczne prace miały charakter systematyczny i były kontynuacją wstępnych badań sondażowych przeprowadzonych w 1966 roku. W bieżącym sezonie wyeksplorowano obszar 42 m² w wykopie głównym. Ponadto przekopano dwa szurfy, po 6 m² każdy, w celu zorientowania się w sytuacji geologicznej terenu, na którym usytuowane jest stanowisko.

Ogółem uzyskano 4 500 zabytków, w tym 3 780 zabytków krzemiennych, 580 fragmentów ceramiki oraz drobne, przepalone kości. Materiały krzemienne tworzą ciekawy zespół o cechach późnemesolitycznych z wyraźnymi elementami cyklu wiślańskiego /kultury janiśkawiokiej/. Ceramika w większości należy do kultury grzebykowo-dołkowej i ma cechy stylistyczne późnoneolityczne. Wystąpiła również pewna ilość ceramiki kultury pucharów lejkatych, tworząc niewielkie skupienie w południowej części stanowiska. Materiały kultury grzebykowo-dołkowej oraz bogate materiały krzemienne w chwili obecnej nie dają się wydzielić ani planigraficznie ani stratygraficznie. Istnieje sporo przesłanek wskazujących na możliwość wiązania uzyskanych materiałów krzemiennych z ceramiką kultury grzebykowo-dołkowej.

Do interesujących wyników należy również salicyś odkrycie

na stanowisku - ok. 1 m poniżej warstwy kulturowej z omówionymi
wyżej sabytkami - starego poziomu glebowego, schyłkowopleistocen-
skiego lub wczesnoolocenińskiego. Tak s osady jak i s próchnicy
kopalnej zebrano węgle drzewne do analizy C¹⁴.

PIEKARY, pow. Kraków
Stanowisko II i IIa

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Władysław Morawski.
Finansowali: stanowisko II /pierwszy se-
son badań/ - Komisja Archeologiczna PAN
Oddział w Krakowie; Stanowisko IIa /drugi
sezon badań/ - Muzeum Archeologiczne w Kra-
kowie. Stanowiska lessowe wielokulturowe z
okresu paleolitu środkowego i górnego.

S t a n o w i s k o II

Przeprowadzono badania weryfikacyjno-stratygraficzne. Od-
czyszczono zachowany profil starego wykopu i wykopano szurf na
kulminacji obrywu starego kamieniołomu nad Wisłą. Odczyszczony
profil ukazał następujący układ warstw /od góry/:

- deluwia lessowe ze słabo wykształconym humusem współczes-
nym;
- dyslokowany less, w spągu warstwowy, w stropie przetwo-
rzony w poziom glebowy B;
- miąższa warstwa lessu silnie wapnistej, ścięta w stropie
powierzchnią erozyjną, w części dolnej zawierająca dużo lalek le-
sowych a w samym spągu - dość liczne materiały krzemienne;
- brunatna glina spiaszczona, przemieszana z otoczakami i